

Schippers van weleer

Door Corine Nijenhuis

**Piet Bennik (55) Jolanda Wilde-
man (52)
Schippers 1984-2016
Piejo, Kempenaar, 1930, 630 ton
Cybernetica, Franse motor, 1953,
965/1280 ton**

Hoe bepalend jeugdliefde kan zijn, blijkt uit de geschiedenis van het echtpaar Bennik. Als ze niet op Koninginnedag waren gekoppeld, was het leven anders verlopen. Zeker voor Jolanda. Het 'meisje van de wal' woonde bij haar ouders op een ark en leerde voor verpleegster. Tot ze de ziekte van Pfeiffer kreeg.

Uitzieken thuis ging moeizaam en hoewel het stel elkaar kort kende, ging Jolanda bij Piet en zijn ouders aan boord. Er wachtte een onbekend leven: 'Een vrij leven.' Dat ze met vier man in een kleine woning zaten, deerde haar niet. Ze hielp koken en poetste het koper. De verkering hield stand. Zo goed zelfs, dat Piet, toen zijn vader 65 werd, stelde: 'Jij eraf of ik eraf.' Hij en Jo gingen samen schipperen. Ze waren 22 en 19 en overmoedig als jonge honden. Toen vader zei een schip te willen financieren, gingen ze direct op zoek. Maar schepen waren schreeuwend duur, de beoogde spits niet te betalen. Piet vond een Kempenaar voor een scherpe

prijs. 'Uitgefikt. Dus er zat wat werk aan.'

De verkoper was 'Dollar Henkie'. Een man met twijfelachtige reputatie: hij had zelfs een dollardrukmachine voorin staan. Dat het schip aan de ketting lag, wist Piet niet. Het koste nog moeite de Kempenaar naar de werf te krijgen, waar bleek dat de bun lek was.

Autoritje

Na de werfbeurt begon het echte werk. De taakverdeling was snel duidelijk. Jolanda maakte de woning voorop bewoonbaar, Piet het schip vaarbaar. De uitgebrande roef bleef dichtgelast, voor herstel was geen geld, daar moest voor worden gevaren. De Piejo ging de bietencampagne in. Piet paste maar net in het stuurhutje: 'Een dubbele telefooncel.'

Maar het was een mooie tijd en wonen voorop beviel prima, al renden de muizen over het plafond. Uiteindelijk bouwden ze een nieuwe roef die ze samen intimmerden. Ook de luikenkap werd vervangen: Piet monteerde een ijzeren schuifkap met dekleden op de Piejo. Zo voeren ze ruim vijf jaar.

Tot ze op een vrije zondag een autoritje maakten. Aan de dijk bij Lelystad zagen ze een Franse Motor liggen. 'De schipper failliet, het schip kaalgerausjd.'

Hardloper

Ze vielen direct voor de hardloper, Piet knutselde er als kind al

eens een model van. Ook déze koop ging niet eenvoudig, maar uiteindelijk duwden ze het schip naar de IJhaven, waar het werk opnieuw begon. 'Alles moest vervangen en verbouwd. Maar we hadden ervaring!'

Negen maanden waren ze meer ijzerwerker dan schipper. Al het bruikbare van de Piejo ging naar de Cybernetica. Want zo noemden ze de Franse Motor. Jo had 'm Cupido willen noemen, maar Piet weigerde. In het vreemde woordenboek vonden ze de naam Cybernetica: stuurmanskunst. Na negen maanden klussen konden ze varen. Eerst nog alle soorten vracht, daarna, volcontinu oud-ijzer. Die keuze was bewust. De verdienste was goed, de concurrentie laag. Want het

verge nogal wat van het schip. Maar Piet kon alles zelf: 'Ik maak alles hufter-proof.'

Klaar mee

Het schroot maakte dat hij kon stoppen op zijn 55ste. Want dat was zijn plan van kindsbeen af. Gedwongen doorvaren na je 65ste, zoals zijn vader, dat zou hem niet gebeuren. Hoewel Piet niet gestopt is met werken. Hij is nu zelf bevrachter: 'Maar wel een eerlijke.'

Ook die andere gewoonte bleef. Echtpaar Bennik kon het niet laten en kocht een luxe motor om te verbouwen tot varend woon-schip. Om mee te gaan reizen. Maar dan zonder haast of druk. Want dáár waren ze klaar mee, niet met het varen.

Schrijfster en beeldend kunstenaar Corine Nijenhuis schreef onder meer de non-fictie roman 'Een vrouw van staal', waarin zij niet alleen de geschiedenis van haar eigen varende woonschip, maar ook die van de Nederlandse binnenvaart van 1901 tot nu vastlegde. Ontmoetingen met oud-schippers tijdens lezingen naar aanleiding van dit boek, leverden een serie nieuwe verhalen op, die tweewekelijks in Schuttevaer verschijnen.

www.corinenijenhuis.com

De Cybernetica voer jarenlang oudijzer. Maar Piet maakte haar 'hufter-proof'.
(Foto familie Bennik)